१२ सर्गः रितिच विश्वः काहलं विङ्कलेऽपि स्यादित्यन्ये प्राकृतपक्षे कातर शब्दस्य काहलमिति भवति कातरवितस्तिमातुलङ्गेष्वित्यनेन तकारस्य हादेशात् हरितादित्वेन रेफस्य लत्वाच्च दीप्तफलेन बाणेन विद्धाघोराः फणिवराः सर्पश्रेष्ठायत्र ॥ ४ ॥

सभयं परिहरमाणोमहाहिसञ्चारभासुरं सलिल गणं। आरूढोलवणजलोजलतीरं हरिबलागम विलोलगुहं ॥ ५ ॥

ज०म० सभयमित्यादि। सलिलगणं सलिलसमूहं सभयं महाहीनां सञ्चारेण भासुरं भासनशीलं तच्छिरोमणिद्योतितत्वात् परिहर माणः परित्यजन् कर्त्रभिप्राये तङ् लवणजलः समुद्रः लवणं जल मस्येति जलतीरं तटं यत्र रामस्तिष्ठति तदारूढः संप्राप्तोमूर्त्ति मान् हरिबलागमेन वानरसैन्यागमेन विलोलाव्याकुलागुहा यत्रेति ॥ ५ ॥

भ० सभयमित्यादि। लवणं जलमस्य स लवणजलः समुद्रः जल तीरं आरूढः संप्राप्तोमूर्त्तिमान् भूत्वा किं कुर्व्वन् सभयं यथा स्यात्तथा सलिलगणं जलराशिं परिहरमाणः परित्यजन् सभय मित्यत्र प्राकृते प्रायोग्रहणात् यलोपाभावः कगचयेति यलोपे अवर्णेयश्रुतिरिति यकारश्रवणमित्यन्ये कीदृशं सलिलगणं महा हीनां महासर्पाणां सञ्चारेण भासुरं तत् शिरोमणिभिर्दीप्तं